

GENEZA VELIKOSRPSKIH NAMJERA

Atif Kujundžić

KO FINGIRA, TAJ PROFITIRA–AGRESORIMA SE
PROHTJELO DA POSTANU BRANITELJI

* * *

Nakon završetka rata i fašističke velikosrpske agresije u Sloveniji, Hrvatskoj i Bosni i Hercegovini, „igranka“ je nastavljena na Kosovu i Metohiji. Ustvari, njihovo podlo i zločinačko divljanje i počelo je na Kosovu i Metohiji. Republike ex-YU naizmjenično su slale združene odrede Ministarstva unutrašnjih poslova /policije/ na Kosovo i Metohiju o svome trošku, da satiru albansku sirotinju i osiguravaju braću Srbe i njihove svetinje. Bila je to tiha vatra na kojoj je gorjela kosovskometohijska bijeda. Pokušaj Josipa Broza Tita da pred kraj života ode na Kosovo i Metohiju kako bi stabilizirao prilike, pretvoren je u svojevrstan brižljivo izrežiran velikosrpski cirkus. Predsjednik SFRJ je bio vrlo minuciozno izigran, a Azem Vlasi kasnije uhapšen i zatvoren.

/Tako je, evidentno, velikosrpsko divljanje na Kosovu i Metohiji trajalo skoro /20/ godina, od upotrebe policije jugoslavenskih republika do NATOovog bombardiranja, 1999. godine. Nejasno je zašto Albanci Kosova i Metohije šute o toj zastrašujućoj i besprimjernoj činjenici koju ne vidi i ne razumije međunarodna zajednica? Teško je

shvatiti toliku podlost. U medijskom optičaju godinama je kružio zastrašujući izraz: *albanska iredenta*, iako su Albanci na Kosovu starosjedioci i autohtoni narod./

Onda se na Kosovu i Metohiji pojavio Slobodan Milošević i Srbima rekao kako *niko ne sme da ih bije*. Na Gazimestanu je podigao glas i više se ništa nije čulo od velikosrpske dreke o tobožnjoj ugroženosti. Da. Svakako. Ali od njih samih. Oživjeli su *Ravnogorski četnički pokret* kroz Draškovićev *Srpski pokret obnove*. Počeli okolo nositi kosti i *mošti* /kao da niko drugi u povijesti nije imao i mogao nešto iskopati i nositi/.

Krenuli su mitinzi tzv. *jogurt revolucije* sa Mihaljem Kertesom i povremenim pojavljivanjem Slobe Slobode. Posjetili su sve *jame* o kojima su znali, pa i stratište na mjestu *jasenovačkog koncentracionog logora* i *najavili svoj dolazak u Ljubljano*, kako bi Slovincima donijeli svjetlost svoje samosvijesti i *objasnili svoj opravdani revolt*, što su Slovinci odbili kao s nokta.

/Srbi su bili smrtno uvrijeđeni, ali su im Slovinci dali do znanja da se ne šale i da sa svojim divljačkim idejama nisu dobro došli ni blizu Slovenije, a nekmoli u Ljubljano./

* * *

Balvanizaciju srpske Krajine brižljivo i sustavno je vodio psihijatar Jovan Rašković /uz najrazličitije izmišljotine o srpskoj ugroženosti u Republici Hrvatskoj/. Istodobno, uz povlačenje Jugoslavenske armije iz Slovenije, a u skladu sa dogovorima predsjednika dr. Franje Tuđmana i predsjednika Slobodana Miloševića o humanom preseljenju – izvlačili su Srbe iz sjevernih dijelova Hrvatske i navlačili ih u Bosnu, Baranju i Srbiju.

Četnici popa Momčila Đujića iz dalmatinske Zagore, razjarivali su Srbe u Kra-

jini, koji su predvođeni Milanom Babićem, Milanom Martićem i Goranom Hadžićem dogurali svoje četništvo do usijanja i realizacije ideje da svoje *orkane* /specijalne rakete/ ispale na glavni grad Republike Hrvatske. Tupavi Milan Martić se time i pohvalio pred tv kamerama.

Srpska Demokratska Stranka u Bosni i Hercegovini sa psihijatrom Radovanom Karadžićem na čelu smatrala se mudrijom. Nagomilali su efektive Jugoslavenske armije – povučene iz Slovenije i Hrvatske i okrenuli se takozvanoj *saoizaciji* svega i svačega što im se dopadalo. Sve je moglo preko noći postati *srpska autonomna oblast* u sastavu *Srpske Republike Bosna i Hercegovina*. Prije svega, bila su to topografski ključna mjesta za postavljanje svih vrsta naoružanja, a potom tvornice, naselja, s neskrivenim namjerama da zaposjednu i glavni grad Republike Bosne i Hercegovine Sarajevo – da se demontira i opljačka sve što ima ikakvu vrijednost.

/Iz Srbije su dolazile tzv. vikend brigade, čiji su pripadnici izredom imali unaprijed pripremljena pismena odobrenja da mogu uzeti za svoje potrebe sve što nađu: automobile, traktore, priključne mašine, kućanske aparate, alate, namirnice.../

* * *

Sve su činili osiono i bezobzirno uz puštanje svoga turbofolka sa minareta džamija koje će za koji sat ili dan potom porušiti, u čemu su dogurali čak do broja od 614 vjerskih objekata. Ubijali su domaću stoku, palili kuće i gospodarske objekte, ubijali one koji nisu pobjegli, silovali žene i djevojčice... Njihova razaračka dejstva su bila nesaglediva i ostala neizbrojana.

RUŠILI SU SFRJ KAO RAZJARENI BIKOVI TARABE.

* * *

Zaustavljanjem ratnih dejstava nakon tronedjeljnih pregovora u Dejtonu, SAD, Srbi su dobili Republiku Srpsku. Razišli su se zadovoljni i utišali. Počeli su rovokopacijama premještati masovne grobnice.

Opljačkane tvornice i „beskrajne količine“ privatne imovine stvarali su im, na duže vrijeme, osjećaj blagostanja i svemoći. Bez sumnje, pljačka je i bila glavni motiv i pokretač fašističkog velikosrpskog projekta i bezumnog divljanja.

Međutim, kako je rad *Međunarodnog tribunala za ratne zločine u Ruandi i Jugoslaviji* u Haagu odmicao, kako su fašistička velikosrpska agresija i zločini na prostoru ex-YU postajali sve očigledniji, Srbi su postajali sve glasnije uznemireni otkrivanjem njihove stvarne igre i uloge.

ULOGA JE BILA AGRESIVNA I ZLOČINAČKA.

ZLOČINAČKI NASRTAJ NA SLOBODU I MIRAN ŽIVOT GRAĐANA.

GENOCID.

* * *

Pošto su dobili Republiku Srpsku agresijom, zločinom i genocidom, smatraju da se tome niko ni na kakav način više ne smije usprotiviti. Napadnuti fašističkom velikosrpskom agresijom, prema njihovom shvatanju, nisu čak imali pravo ni braniti se.

Kad su oslobođeni hrvatski generali Ante Gotovina i Mladen Markač kao istaknuti branitelji Republike Hrvatske, odjednom se i Srbima prohtjelo da budu junaci—što je njihova odlika vekovima.

USPROTIVILI SU SE OSLOBAĐANJU.

/Iz sasvim opravdanih razloga i zbog visokih zasluga zločinci Ratko Mladić,

Radovan Karadžić, Goran Hadžić, etc., sakrili su se u bratskoj Srbiji na petnaest godina. Desetine hiljada samo su se ušutili./

Kao agresorska vojska, Srbi su se organizirali do nivoa—da bi htjeli donijeti i deklaraciju o minulome agresivnom ratu koji su organizirali i furiozno vodili do dobijanja Republike Srpske.

/Sada su se uzrujali. Ta oni su stvorili genocidnu tvorevinu./

* * *

Deklaracija bi trebalo da kaže kako može biti riječi samo o građanskom ratu, pa da se njihova agresija više i ne pominje.

/Odjedanput se ispostavilo da su mahom proveli rat kao zatočenici muslimanskih i hrvatskih koncentracijskih logora i da su u malom broju bili *gerila* koja se za nevolju odupirala *balijama* i *ustasha* koji su *nasrtali na srpsku nejač*. Oni sada *traže pravdu za svoje stradanje*. Šta tu Muslimani i Hrvati izmišljaju?/

* * *

Dakako,

PREVOĐENJEM AGRESIJE U GRAĐANSKI RAT

oni se izjednačavaju sa onima koji su se od njih nastojali /u početku goloruki/ odbraniti. Mada poznate brojke nisu ni najmanje prikladne za uspoređivanje, njihova dreka dosegla je nivo na kojem se od njihove dževe više ne čuje da je stradao iko osim Srba. Odriču genocid u Srebrenici i brojnim drugim gradovima diljem Bosne i Hercegovine. Njihov se plač kao nebeskog naroda, kako se vole zvati, čuje do neba.

I treba.

Njihova želja je i sada iskrena kao i kad su klali, silovali, ubijali, pljačkali i rušili radi ostvarivanja fašističkog projekta

Velike Srbije.

DAJTE,
SHVATIMO TU ISKRENU ŽELJU.

JESU LI NAŠI
NAJVEĆI ZAŠTITNICI
u
BOSNI I HERCEGOVINI
KRIMINALCI
PAR EXCELLENCE?

Problemi su počeli puno ranije zbog puke nezajažljivosti rukovodstva. Mnogo ih je koji su poprilično toga *jamili*. Ali, opljačkana imovina i novac su se topili, a želje i potrebe su rasle. Paralelni stranački i mafijaški sistemi moći, pribavljanja i protoka novca, kombinirani sa uporištima izvan zemlje, sumanuto su ubrzali procese i krajnje nesrazmjerno povećavali razliku između siromašnih i bogatih.

Postao je važan samo novac. Izgubio se nacionalni ponos i patriotizam. U mašini za pranje novca našli su se i ljudi iz vjere i vjerske institucije. Vanjska uporišta postaju sve važnija do ispoljavanja otvorene naklonosti i beskrajne ljubavi prema njima.

OVO SMATRAJTE JAVNOM PRIJAVOM JEDNOG SIROTOG GRAĐANINA.

SF – SN!

KAKO JE PLJAČKA
NADNACIONALNA
NA
DRUGA PITANJA ODGOVORE BI
TREBALO DA DAJU
INSPEKCIJE, POLICIJA, SUDOVI i
LJUBLJENI
MUSLIMANSKI, HRVATSKI I SRPSKI
NAROD.

Travnja, anno Domini 2013. ak